

இடம் பொருள் கலைஞர்

63

பல்வேறு துறைகளில் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் செயல்படுத்திய திட்டங்கள், உருவாக்கிய கட்டமைப்புகள் குறித்து இந்தப் பகுதியில் பார்த்து வருகிறோம். இந்த வாரம் பாமணி உரத் தொழிற்சாலை!

1960-களில் இந்தியாவைப் பெரும் பஞ்சம் பீடித்தது. கால் வயிற்றுக் கஞ்சியில்லாமல் அவதிப்பட்டவர்கள் எத்தனையோ பேர். மக்களின் பசியைப் போக்க வெளிநாடுகளிடம் இந்தியா பிச்சையெடுக்க வேண்டிய நிலைமை. அந்தச் சமயத்தில், பட்டினிச் சாவுகளுக்குத் தீர்வு காண நவீன ரக விதைகள், ரசாயன உரங்கள், புதிய உழவுக் கருவிகள் ஆகியவற்றின் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க 'பசுமைப் புரட்சி'தான் தீர்வாக இருந்தது.

அதற்கு அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் நவீன முறை விவசாயத்துக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டிலும் அப்போதுதான் ஐ.ஆர்.-8 உள்ளிட்ட புதிய வகை நெல் ரகங்கள் விவசாயிகளிடையே அறிமுகமாகி பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்த காலம். பசுமைப் புரட்சியால் அந்த வேளைக்குப் பசி தீர்ந்தது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிந்தது. ஆனால், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் தலைமையிலான கழக அரசு, இன்னும் கொஞ்சம் முன்னோக்கிச் சிந்தித்தது. உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைய வேண்டும் என்பதுதான் அது. ஆனால், அதற்கு முட்டுக்கட்டை போடும்விதமாக, உரத் தட்டுப்பாடு நாடு முழுக்க இருந்து வந்தது.

உரத்துக்காக நாம் ஏன் ஒன்றிய அரசை எதிர்பார்க்க வேண்டும். நாமே ஓர் உரத் தொழிற்சாலையைத் தொடங்கலாமே என்று கலைஞர் சிந்தித்ததன் விளைவுதான், திருவாரூரில் 'பாமணி உரத் தொழிற்சாலை' எழும்பியது. அந்தத் தொழிற்சாலையால் பிற மாநிலங்களுக்கு அரிசியை வழங்கி, உதவும் அளவுக்கு, அரிசி உற்பத்தியைப் பெருக்கி, விவசாயத்தில் வளர்ந்தது தமிழ்நாடு.

பயிர்களுக்குச் சமச்சீர் சத்து

நம் உடல் வளர்ச்சிக்கு சமச்சீர் உணவு எவ்வளவு முக்கியமோ அதுபோல பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கு, தழைச்சத்து, மணிச்சத்து, சாம்பல் சத்து ஆகிய மூன்று சத்துகள் மிகவும் முக்கியம். இவை சரிவிகிதத்தில் அமைய வேண்டும். அந்தச் சத்துகள், ரசாயன உரங்களில் போதுமான அளவில் கிடைக்கின்றன.

எனவேதான் 60-களின் இறுதியில், உலகம் முழுவதும் ரசாயன உரங்களின் பயன்பாடு, பரவலாக இருந்தது. அன்று சராசரியாக ஒரு ஹெக்டேர் நிலத்துக்கு நெதர்லாந்தில் 580.79 கிலோ, ஜப்பானில் 321.12 கிலோ, தைவானில் 255.84 கிலோ என்கிற அளவில் ரசாயன உரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால், இந்தியாவில் அந்த அளவு வெறும் 4.97 என்பதாக இருந்தது.

இவ்வளவு குறைவாக ரசாயன உரச் சத்துகளைப் பயன்படுத்தியதால்தான், இந்தியாவில் அன்று குறைந்த அளவே மகசூல் கிடைத்தது. ஆனால், அப்போதே, தமிழ்நாட்டில்

பாமணி உரத் தொழிற்சாலை!

உழவுக்கு உயிருட்டிய நவீன உரங்கள்!

சராசரியாக ஒரு ஹெக்டேருக்கு 20.42 கிலோ அளவுக்கு அந்தச் சத்துகளை அளித்து வந்தனர் நம் விவசாயிகள். அது நாட்டிலேயே அதிகம். ஆனபோதும், இன்னமும் உரப் பயன்பாடு பெருக வேண்டிய தேவை இருந்தது.

குருணை வடிவக் கலப்பு உரங்கள்

பயிர்களுக்குத் தேவையான சத்துகளைத் தகுந்த அளவில் கலந்து இடுவது உழவர்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து வந்தது. அந்த நிலையை மாற்றி, சமச்சீர் உரமிடுவதை ஊக்குவிப்பதற்காக, பல்வேறு பயிர்களின் தேவைக்கேற்ப 13 வகையான கலப்பு உரங்களைத் தயாரித்து, தமிழ்நாடு அரசு வேளாண்மைத் துறை வழங்கி வந்தது.

ஆனால், அந்தக் கலப்பு உரங்கள், பவுடர் வடிவத்தில் இருந்ததால் அவை காற்றிலும் தண்ணீரிலும் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. இதனால் வயலில் ஒரு பகுதி ஒரு வகைச் சத்து மிகுந்தும், இன்னொரு வகைச் சத்து குறைந்தும் இருந்தன. மேலும் உரமிடும் இயந்திரங்களில் அவை ஒட்டிக் கொண்டு வேலையை இன்னும் கடுமையாக்கின. தவிர, கலப்பு உரங்களில் கலப்பப் பிரச்சினையும் இருந்து வந்தது.

இத்தகைய குறைபாடுகள் அனைத்தையும் நீக்கி, குருணை வடிவில் கலப்பு உரங்களைத் தயாரிக்கும் முறை அந்தச் சமயத்தில் அறிமுகமாகி இருந்தது. அந்த முறையைப் பயன்படுத்தி உரங்களைத் தயாரித்து நமது விவசாயிகளுக்கு வழங்க, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனைக் கழகம் முடிவு செய்தது. அதன் அடிப்படையில், அன்றைய ஒருங்கிணைந்த

மீண்டெழும் தொழிற்சாலை!

1971-இல் இந்தத் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்ட போது, அங்கு 185 நிரந்தர ஊழியர்களும், நூற்றுக்கணக்கான தற்காலிக ஊழியர்களும் இருந்தனர். தவிர, அந்தத் தொழிற்சாலையால் மறைமுக வேலை வாய்ப்புகளும் பெற்று பல குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்தன. தி.மு.க.வுக்குப் பிறகு வந்த ஆட்சியாளர்கள், படிப்படியாக உற்பத்தியைக் குறைத்ததோடு, வேலைக்கு ஆட்கள் எடுப்பதையும் குறைத்தனர். 2018-ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, அங்கு 9 நிரந்தரப் பணியாளர்களும், 24 தற்காலிக ஊழியர்களும் மட்டுமே இருந்தனர்.

இந்தத் தொழிற்சாலையை நவீனமயமாக்கி இயற்கை விவசாயத்துக்குத் தேவையான பல இடுபொருட்களைத் தயாரித்தால், விவசாயமும் வளமாகும், வேலைவாய்ப்பும் பெருகும் என்று அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் பலர் கோரிக்கை வைத்து வந்தனர். ஆனால், அவற்றுக்குச் செலி சாய்க்காத அடிமை அரசு, அந்தத் தொழிற்சாலையை நிரந்தரமாக மூடத் திட்டமிட்டது. 2021-ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, நம் கழகத் தலைவர் முதலமைச்சர் தலைமையிலான 'திராவிட மாதல்' அரசு, அந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிவித்தது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில், மன்னார்குடியில் உள்ள பாமணி கிராமத்தில் சுமார் 27 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் குருணை வடிவ உரம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு விற்பனைக் கழகத்தின் அன்றைய தலைவர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்களால் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் 1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கான பணிகளைத் தொடங்க, 1971-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 11 அன்று தொழிற்சாலையைத் திறந்து வைத்தார் கலைஞர் அவர்கள்.

உரத் தயாரிப்பில் நவீனம்

பாமணி உரத் தொழிற்சாலை நிறுவவதற்கு தமிழ்நாடு அரசுடன், தேசியக் கூட்டுறவு

தண்ணீரில் எளிதில் கரையக் கூடியதாகவும், கலப்படம் செய்ய முடியாததாகவும், காற்று அடித்துச் செல்ல முடியாததாகவும் இருக்கும்.

வளர்ச்சி நிறுவனமும் உதவி செய்தது. மாபெரும் தொழிற்சாலைக் கட்டடமும், வட்ட வடிவமான கிடங்குகளும் கொண்ட இந்தத் தொழிற்சாலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இயந்திரங்கள் அனைத்தும், இந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டவை.

இங்கு தயாரிக்கப்பட்ட உரங்கள், ஜவ்வரிசி போன்று சிறு சிறு குருணைகளாக இருக்கும். தண்ணீரில் எளிதில் கரையக் கூடியதாகவும், கலப்படம் செய்ய முடியாததாகவும், காற்று அடித்துச் செல்ல முடியாததாகவும் இருக்கும். கட்டியாகவும் மாறாது, சத்துக்களையும் இழக்காது. அன்று இந்தத் தொழிற்சாலை, ஒரு நாளைக்கு 150 டன் குருணை வடிவ உரங்களை உற்பத்தி செய்யும் திறன் கொண்டிருந்தது. இதனால் ஆண்டுக்கு சராசரியாக 45 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன் உரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன.

இங்கு நெல், கரும்பு, சோளம், நிலக்கடலை, வாழை, பருத்தி ஆகிய பயிர்களுக்குத் தேவையான அளவில் 14:21:14, 15:5:12:12 என்ற இரண்டு விகிதங்களில் உரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. இன்று, 17:17:17 என்ற உரத்தைத் தயாரித்து வருகிறது.

'தமிழ்நாட்டின் நெற்களஞ்சியம்' என்று தஞ்சையைச் சொல்வார்கள். அந்தப் பெருமைக்குப் பின்னால், இந்த உரத் தொழிற்சாலையும், அதனை உருவாக்கிய கலைஞர், நாராயணசாமி போன்ற மண்ணின் மைந்தர்களும் இருந்தார்கள் என்று சொல்வது மிகையாகாது..!

...வலம் வருவோம்

அம்பலமாகும் வாயால் சுட்ட வடைகள்!

வடை என்றாலே மெது வடை, மசால் வடை என்று பல வடைகள் உண்டு. ஆனால், இப்போதெல்லாம் 'வடை' என்றவுடனே தமிழர்களுக்கு வரும் பெயர் மோடி. அந்த வடிவக் கடந்த பத்தாண்டு களில் மோடி வாயால் சுட்ட வடைகள் ஏராளம். 'சுவிஸ் வங்கியில் இருக்கும் கறுப்புப்பணத்தை மீட்டு வந்து ஒவ்வொரு இந்தியரின் வங்கிக்கணக்கிலும் ரூ.15 லட்சம் வரவு வைப்பேன்', '2 கோடி இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பேன்' என்று மோடி விதிவிதமாக அள்ளிவிட்ட பொய்களைக் கேட்டு, ஒட்டுமொத்த இந்தியாவுமே சிரிப்பாய் சிரிக்கிறது.

மோடியின் பொய்களை அம்பலப்படுத்தும்விதமாக சமீபத்தில் தி.மு.க.வினர் வடைகளை பொதுமக்களிடம் விநியோகித்தனர். இது தமிழ்மக்களிடம் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. இப்போது

பெரம்பூரில் 'கடந்த பத்தாண்டுகளாக மோடி ஆட்சி, வாயால் சுட்ட வடை' என பா.ஜ.க. ஆட்சியை விமர்சிக்கும் வகையில், ஐந்தரை அடியில் வடை செய்து தமிழ்நாடு சமையல் கலைத் தொழிலாளர் முன்னேற்ற சங்கம் தி.மு.க. கூட்டணிக்கு ஆதரவளித்திருக்கிறது. இந்த ஐந்தரை அடி வடையில் ஏராளமான குட்டிக்குட்டி வடைகளும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. 'விவசாயிகளுக்கு இரட்டிப்பு வருமானம் வடை', 'சென்னை வெள்ள நிவாரண நிதி வடை', 'சுறுப்புப்பண மீட்டி வடை' என்று பெயர் தாங்கிய அட்டைகளையும் குத்தி வைத்துள்ளனர்.

பள்ளாஷ்பேக்

ஆர்.நாகராஜன்

44 வயதில் மேயர்!

1996-ஆம் ஆண்டு நான் பகுதிக் கழக உறுப்பினராக இருந்தேன். அன்றைய இளைஞர் அணிச் செயலாளர் இன்றைய கழகத் தலைவர் தளபதி அவர்கள், 44-வது வயதில், சென்னை மாநகராட்சித் தோட்டில் போட்டியிட்டு மேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பதவியேற்ற அன்று, வேளச்சேரி வீட்டில் சந்தித்து சால்வை அணிவித்து சிறப்பு செய்த போது, இந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டது. உடன் முன்னாள் பகுதிச் செயலாளரும் 153-வது வார்டு மாமன்ற உறுப்பினருமான வேளச்சேரி பொ.தனசேகரன், வட்ட இளைஞர் அணி அமைப்பாளர். க.பத்மராஜன் ஆகியோர் உள்ளனர்.

-ஆர்.நாகராஜன், மாவட்ட தி.மு.க. பிரதிநிதி, சென்னை தெற்கு.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அவையேசி என் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல்: youthwing@dmk.in

கருவூலம்

கலைஞருக்கு விழா எடுத்த பெரியார்!

1971-ஆம் ஆண்டில் கலைஞருக்கு அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், டாக்டர் பட்டம் வழங்கியதையொட்டி சென்னை புகுத்தறிவாளர் கழகம் பாராட்டு விழா எடுத்தது. தந்தை பெரியார் தலைமையில் நடந்த அந்த விழாவில், குன்றக்குடி அடிகளார், நெ.து.சுந்தரவடிவேலு, ஏ.என்.சட்டநாதன், கி.வீரமணி மற்றும் அமைச்சர்கள் பலர் கலந்துகொண்டனர். கலைஞருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திய பெரியார், தனது விரல்களால் கலைஞரின் கன்னங்களைத் தடவிக்கொடுத்து மகிழ்ந்தார். கலைஞருக்கு சிலை அமைப்பதற்கான குழுவையும் அப்போதே அமைத்தார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

431

எழுத்து: கோவி.லெனின்
ஒலியம்: கி.சொக்கலிங்கம்

